

UNIWERSYTET WARMIŃSKO MAZURSKI W OLSZTYNIE

WYDZIAŁ Medycyny Weterynaryjnej

UNIWERSYTETU Warmińsko –Mazurskiego w Olsztynie

UNIWERSYTETU

Sylabus przedmiotu/modułu - część A

124-12-5

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHIRURGIA WETERYNARYJNA

ECTS: - 43, 3

POSTGRADUATE STUDIES OF VETERINARY SURGERY

TREŚCI WYKŁADÓW - 5

Rozwój historyczny chirurgii światowej ze szczególnym uwzględnieniem polskiej chirurgii człowieka i weterynaryjnej. Współczesne techniki przygotowania warunków do przeprowadzania operacji chirurgicznych i techniki operacyjne. Anestezjologia małych i dużych zwierząt. Aktualne problemy i trendy rozwojowe w znieczuleniu. Nowoczesne techniki obrazowania, rtg, tomografia komputerowa, rezonans magnetyczny. Możliwości zastosowań ultrasonografii i scyntygrafii w diagnostyce klinicznej. Chirurgia małych zwierząt. Choroby jam brzusznej i miednicznej, choroby narządu ruchu.. choroby głowy, szyi, klatki piersiowej leczone chirurgicznie. Choroby narządu ruchu koni i zwierząt gospodarskich. Wybrane zabiegi operacyjne u koni: laparotomia, operacje na jelitach, w dychawicy świszczącej, łykowości, na zębach, zatokach, jamie nosowej, przetyku, gałce ocznej, kastracje, przepukliny.. Wybrane zabiegi operacyjne u bydła i świń: laparotomia, operacje na jelitach i przedłożdkach, przepukliny, kastracje, operacje na palcach. Oftalmologia. Onkologia zwierząt.

TREŚCI ĆWICZEŃ – 6

Praktyczne wykonywanie zabiegów operacyjnych w Klinice Chirurgii Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UWM w Olsztynie oraz podczas ćwiczeń wyjazdowych i odbywania staży klinicznych w wyznaczonych klinikach w kraju. Czystość chirurgiczna (antyseptyka, aseptyka), traumatologia (urazy tkanek miękkich i twardych), zakażenia ropne, martwice, procesy zwyrodniające, zniekształcające, myopatie, tendopatie, neuropatie, nowotwory. Ogólne podstawy techniki operacyjnej (przecinanie, preparowanie, hemostaza, zespalanie), desmurgia. Choroby jamy brzusznej występujące u zwierząt z punktu widzenia etiologii, patogenez, diagnostyki, terapii zachowawczej i operacyjnej. Choroby głowy, szyi, klatki piersiowej. Choroby narządu ruchu i kręgosłupa w tym palców koni i bydła. Oftalmologia i stomatologia.. Choroby występujące u zwierząt, diagnostyka, leczenie zachowawcze i operacyjne. Anestezjologia z z poznanieniem systemów i modeli znieczuleń, powikłań, powikłania, intensywna terapia. Praktyczne wykonywanie badań: rtg., ultrasonograficznych, endoskopowych.

Symbole efektów obszarowych: R2A_W01, R2A_W04, R2A_W05, R2A_K04, R2A_K08

CEL KSZTAŁCENIA - 7

Wiedza

Lekarz Weterynarii kończący szkolenie Specjalizacyjne z zakresu Chirurgii Weterynaryjnej posiada aktualną wiedzę dotyczącą badań diagnostycznych i procedur chirurgicznych wykonywanych u małych i dużych zwierząt. . Posiada wiedzę praktyczną z zakresu interwencji chirurgicznych w odniesieniu do poszczególnych gatunków i uwzględnieniem poszczególnych układów anatomicznych.

Efekty Kształcenia:

Wiedza-9.1

Poszerzenie wiedzy z etiopatogenezy zmian chorobowych leczonych na drodze interwencji chirurgicznych. Zapoznanie z nowoczesnymi technikami obrazowania i diagnozowania narządowych zmian chorobowych zwierząt

Umiejętności-9.2

Lekarz weterynarii kończący szkolenie jest w pełni przygotowany do wykonywania wszystkich chirurgicznych czynności lekarza weterynarii oraz wykonywania badań obrazowych.

Kompetencje-9.3

Lekarz Weterynarii kończący szkolenie Specjalizacyjne z zakresu Chirurgii Weterynaryjnej może wykonywać procedury chirurgiczne w klinikach referencyjnych, pełnić funkcję odwoławczą w przypadkach klinicznie trudnych,, zna potrzeby współpracy pomiędzy lecznicami pierwszego kontaktu a ośrodkami świadczącymi usługi kompleksowe w zakresie leczenia zwierząt. , potrafi wykorzystać wiedzę praktyczną i teoretyczną w pracy klinicznej. Szkolenia uprawnia do przystąpienia do egzaminu państwowego przed Krajową Komisją do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii i uzyskania tytułu Specjalisty w zakresie Chirurgii Weterynaryjnej.

Literatura podstawowa-10

1. Dietz O., Huskamp B., Enke F. – Handbuch Pferde Praxis. Verlag Enke, Stuttgart, 2005.
2. Bonath K. – Kleintierkrankheiten. Chirurgie der Weichteile. Verlag Eugen Ulmer, Stuttgart, 1991.
3. Bonath K., Prieur, W.D. – Kleintierkrankheiten. Orthopädische Chirurgie und Traumatologie. Verlag Eugen Ulmer, Stuttgart, 1998.
5. Brunnberg L. - Lahmheitsdiagnostik beim Hund. Parey Buchverlag, Berlin, 1991.
6. Dietz O., Litzke L. F., Enke F. – Lehrbuch der Allgemeinen Chirurgie für Tiermedizin. Verlag Enke, Stuttgart, 2004.
7. Gelatt K.N.– Small animal ophthalmic surgery. Butterworth Heinemann, Oxford, 2001.

Przedmiot/moduł: - 1

Szkolenie Specjalizacyjne Chirurgia Weterynaryjna

Obszar kształcenia: weterynaria

Status przedmiotu: fakultatywny

Kod ECTS: 124-12-5

Nazwa studiów podyplomowych: chirurgia zwierząt

Forma studiów: niestacjonarne

Poziom studiów/forma kształcenia: -studia podyplomowe

Rok/semestr: - 6 semestrów

Rodzaje zajęć: wykłady i ćwiczenia

Liczba godzin w semestrze: - 197

wykłady: 48

ćwiczenia: 12

staż kliniczny: 37

samodzielna praca: 100

Formy i metody dydaktyczne: -

wykłady: wykłady problemowe, wykłady z

prezentacją multimedialną

ćwiczenia: ćwiczenia laboratoryjne i praktyczne

na zwierzętach

inne: seminaria, staże kliniczne

Forma i warunki zaliczenia: -

Zaliczenie oraz egzamin ustny

Liczba punktów ECTS: - 43,3

Język wykładowy: - j. polski

Wymagania wstępne: dyplom ukończenia studiów na kierunku Weterynaria, prawo wykonywania zawodu Lekarza Weterynarii, dwuletni staż w pracy zawodowej

8. Steiner J. M. - Small animal gastroenterology. Schlütersche, Hannover, 2008.
9. Venker-van Haagen J. - Hals - Nase - Ohren - Trachea und Bronchien. Schlütersche, Hannover, 2006.
10. Fehr M., Sassenburg L., Zrart P. – Krankheiten der Heimtiere. Schlütersche, Hannover, 2008.
11. David T., Kasper J., Kasper M. – Atlas der Kleintierchirurgie. Schlütersche, Hannover, 2000.
12. Praca zbiorowa – Choroby bydła. Choroby narządu ruchu. PZWL, Warszawa, 1983.
13. Pruszyński B. – Diagnostyka obrazowa. PZWL, Warszawa, 2005.
14. Böhmeke T. - Echokardiografia. PZWL, Warszawa, 2005.
15. Coughlan, A. Miller A. – Leczenie złamań u małych zwierząt. Wyd. Galaktyka, Łódź, 2005.

Literatura uzupełniająca-11

1. Kamiński B., Kübler A. – Leki w intensywnej terapii. PZWL, Warszawa. 2005.
2. Zagrobelny Z. – Krioterapia miejscowa i ogólnoustrojowa. Wyd. Urban & Partner, Wrocław, 2003.
3. Brougel L., Dudek K. – Mnogie i wielonarządowe obrażenia ciała. PZWL, Warszawa, 2005.
4. Kułakowski A., Skowrońska-Gardak A. – Onkologia. PZWL, Warszawa, 2005.
5. Ramontowski W., Granowski R., Bielawski J. – Osteosynteza metodą ZESPOL. PZWL, Warszawa, 1998.
6. Horzinek M. C., Schmidt V., Lutz H. – Praktyka kliniczna: koty. Wyd. Galaktyka, Łódź, 2005.
7. Spiechowicz E. – Protetyka stomatologiczna. PZWL, Warszawa, 2005.
8. Pruszyński B. – Radiologia. PZWL, Warszawa, 2005.
9. Kiewierski J. – Schorzenia i urazy kręgosłupa. PZWL, Warszawa, 2005.
10. Jańczuk Z. – Stomatologia zachowawcza. PZWL, Warszawa, 2005.
11. Schebitz H., Brass W – Techniki operacyjne u psów i kotów. Wyd. Galaktyka, Łódź, 2004.

Nazwa jednostki organizacyjnej realizującej przedmiot: - Katedra Chirurgii i Radiologii z Kliniką UW-M w Olsztynie

Osoba odpowiedzialna za realizację przedmiotu:
prof. dr hab. Zbigniew Adamiak
dr Marek Jałyński

e-mail:

zbigniew.adamiak@wp.pl

Uwagi dodatkowe: -

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS - część B

124-12-5

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHIRURGIA WETERYNARYJNA

ECTS: 43,3

POSTGRADUATE STUDIES OF VETERINARY SURGERY

Na przyznaną liczbę punktów ECTS składają się (opis przykładowy):

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach288 x 1 h = 288 h
- udział w ćwiczeniach/zajęciach laboratoryjnych/ 70 x 1 h = 70 h
- praktyka kliniczna 224 x 1 h = 224 h

RAZEM: 582 h

2 Samodzielna praca słuchacza (przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie do egzaminu).....600X 1 h = 600 h

Razem = 1182 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS = 1182 h: min 25 h/ECTS – 30 h/ECTS = 47,28 ECTS – 39,40 ECTS

średnio: **43,3 ECTS**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 18,1 punktów ECTS,
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 25,1 punktów ECTS.

UNIWERSYTET WARMIŃSKO MAZURSKI W OLSZTYNIE

Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Sylabus przedmiotu/modułu - część A

124-12-5

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY KONI

ECTS: 30,3

POSTGRADUATE STUDIES OF HORSE'S DISEASES

TRĘŚCI WYKŁADÓW - 5

Podstawy anatomii i fizjologii konia. Żywienie koni i dobrostan. Choroby układu pokarmowego i moryska. Choroby zakaźne koni i ich zwalczanie. Parazytologia i profilaktyka parazytologiczna. Kardiologia i neurologia koni. Ortopedia i podstawy podkuwania koni. Rozród i położnictwo koni. Neonatologia i opieka nad noworodkami. Podstawy prawne i przepisy weterynaryjne w praktyce lekarza - hipiatry.

TRĘŚCI ĆWICZEŃ - 6

Sekcja diagnostyczna konia. Zabiegi chirurgiczne na kończynach i jamie brzusznej konia. Badanie rektalne i usg klaczy. Kastracja ogiera. Pomoc porodowa bezkrwawa i krwawa. Punkcje stawów. Badanie parazytologiczne. Badania obrazowe koni. Laboratoryjna diagnostyka chorób niedoborowych, metabolicznych i zakaźnych koni.

CEL KSZTAŁCENIA - 7

Doskonalenie wiedzy i umiejętności praktycznych w zakresie fizjologii i patologii koni.

OPIS EFEKTÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO OBSZAROWYCH I KIERUNKOWYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Symbole efektów obszarowych R2A_W01, R2A_W04, R2A_W05, R2A_U01, R2A_U05, R2A_K01, R2A_K04, R2A_K08,

Symbole efektów kierunkowych – nie dotyczy

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Wiedza - 9.1.

Słuchacze pogłębią wiedzę na temat fizjologii i patologii koni, powstawania chorób, ich przebiegu i zwalczania. Zapoznają się z możliwościami diagnostycznymi i terapeutycznymi oferowanymi przez nowoczesne urządzenia i sprzęt medyczny. Pogłębią wiedzę w zakresie ram prawnych wykonywania zawodu lekarza weterynarii specjalizującego się w leczeniu koni.

Umiejętności - 9.2.

Słuchacze nabędą umiejętności praktyczne polegające na wykorzystaniu nowoczesnego sprzętu medycznego do diagnostyki i leczenia koni. Posiadą i pogłębią umiejętności wykonywania zabiegów chirurgicznych i leczniczych na zwierzętach. Zapoznają się z metodami udzielania pomocy porodowej i technikami kierowanego rozrodu koni. Pogłębią umiejętność logicznego i całościowego kojarzenia faktów związanych z wystąpieniem jednostki chorobowej i wykorzystania posiadanej wiedzy do jej zwalczania.

Kompetencje społeczne - 9.3.

Zrozumienie potrzeby ustawicznego pogłębiania wiedzy i samokształcenia, współdziałanie w grupie, rozstrzygnięcie dylematów związanych z wykonywanym zawodem, etyka i deontologią weterynaryjną.

LITERATURA PODSTAWOWA - 10

1. Praktyka Kliniczna: konie, D. Olaf, Huskamp B., Wyd. Galaktyka, Łódź, 2008,
2. Położnictwo weterynaryjne, W. Baier, F. Schaetz, PWRiL, Warszawa, 1976.
3. Leksykon Rozrodu Zwierząt, K. Roslanowski, Wyd. AR Poznań, 1996.
4. Kierowany rozród koni, S. Wierzbowski, K. Kosiniak-Kamysz, Wyd. Drukrol s.c., Kraków, 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA - 11

1. Biotechnologia rozrodu zwierząt udomowionych, A. Bielański, M. Tischner, Wyd. Drukrol s.c., Kraków, 1997.

Przedmiot/moduł: 1

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY KONI
Obszar kształcenia: - weterynaria

Status przedmiotu: - fakultatywny

Kod ECTS: 124-12-5

Nazwa studiów podyplomowych/kursu:
CHOROBY KONI

Forma studiów: - niestacjonarne

Poziom studiów/forma kształcenia: - studia podyplomowe

Rok/semestr: 5 semestrów

Rodzaje zajęć: - Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia terenowe

Liczba godzin w semestrze: 165

wykłady: 31

ćwiczenia: 10

praktyka kliniczna: 24

samodzielna praca: 100

Formy i metody dydaktyczne:

wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną

ćwiczenia: ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne ze zwierzętami

inne: praktyka kliniczna

Forma i warunki zaliczenia: - egzamin ustny

Liczba punktów ECTS: 30,3

Język wykładowy: polski

Wymagania wstępne: dyplom lekarza weterynarii, prawo wykonywania zawodu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, dwuletni staż pracy w zawodzie

Nazwa jednostki organizacyjnej realizującej przedmiot:
Katedra Rozrodu Zwierząt z Kliniką,
Wydział Medycyny Weterynaryjnej w Olsztynie,
ul. Oczapowskiego 14,
10-719 Olsztyn
Tel.: 89 5233497

Osoba odpowiedzialna za realizację przedmiotu:

Prof. dr hab. Andrzej Raś,
E - mail: andrzej.ras@wp.pl

Uwagi dodatkowe:

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS - część B

124-12-5

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY KONI

ECTS: 30,3

POSTGRADUATE STUDIUM OF HORSE'S DISEASES

Na przyznaną liczbę punktów ECTS składają się (opis przykładowy):

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 156 x 1 h = 156 h
- udział w ćwiczeniach/zajęciach laboratoryjnych/ 52 x 1 h = 52 h
- praktyka kliniczna 120 x 1 h = 120 h

RAZEM: 328 h

2. Samodzielna praca słuchacza (przykładowe formy pracy studenta)

- samodzielna praca słuchacza (przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie do egzaminu)..... 500 x 1 h = 500 h

RAZEM: 500 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca słuchacza OGÓŁEM: 828 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego słuchacza,

liczba punktów ECTS = 828 h: min 25 h/ECTS – 30 h/ECTS = 33,1 ECTS – 27,6 ECTS

średnio: **30,3 ECTS** (30,35)

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – **12** punktów ECTS,

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy słuchacza – **18,3** punktów ECTS.

UNIwersYTET WArMIŃSKO MAZUrSKI W OLSZTYNIE

Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Sylabus przedmiotu/modułu - część A

124-12-5

ECTS: 31,2

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY PRZEŻUWACZY

POSTGRADUATE STUDIES OF RUMINANTS DISEASES

TREŚCI WYKŁADÓW - 5

Rasy bydła występujące w Polsce i ich przydatność do hodowli. Podstawy żywienia bydła mlecznego i mięsnego. Choroby układu powłokowego. Choroby układu oddechowego, krążenia i moczowego. Choroby układu pokarmowego, Choroby układu nerwowego, Choroby układu kostno-szkieletowego. Choroby metaboliczne. Choroby układu rozrodczego. Choroby zakaźne bydła i ich zwalczanie. Choroby pasożytnicze bydła. Wybrane zagadnienia z chorób małych przeżuwaczy.

TREŚCI ĆWICZEŃ - 6

Zabiegi chirurgiczne na racicach i kończynach bydła. Wykonywanie cesarskiego cięcia u krowy, Zabiegi chirurgiczne na tkankach miękkich. Operacja repozycji przemieszczonego trawieńca. Wykonanie rumenotomii. Biopsja wątroby i punkcje do jam ciała. Laboratoryjna diagnostyka chorób niedoborowych, metabolicznych i zakaźnych. Laboratoryjna diagnostyka chorób krwi.

CEL KSZTAŁCENIA - 7

Doskonalenie wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności na temat fizjologii i patologii przeżuwaczy.

OPIS EFEKTÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO OBSZAROWYCH I KIERUNKOWYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA – R2A_W01, R2A_W04, R2A_W05, R2A_U01, R2A_U05, R2A_K01, R2A_K04, R2A_K08,

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Wiedza - 9.1.

Wiedza na temat przyczyn powstawania chorób przeżuwaczy, ich patogeny i zwalczania. Słuchacze pogłębiają wiedzę na temat przyczyn i patogeny chorób przeżuwaczy. Zapoznają się szczegółowo z nowoczesnymi metodami diagnozowania i leczenia zaburzeń u przeżuwaczy. Pogłębiają wiedzę dotyczącą diagnozowania i leczenia chorób wewnętrznych, zaburzeń w rozrodzie przeżuwaczy, dokonywania wybranych zabiegów operacyjnych i zagadnień związanych z administracją weterynaryjną.

Umiejętności - 9.2.

Umiejętność logicznego i całościowego kojarzenia faktów związanych z wystąpieniem jednostki chorobowej i praktyczna możliwość zastosowania poznanej wiedzy w celu jej zwalczania. nabycie i pogłębienie umiejętności różnych technik leczenia oraz stosowania nowoczesnych leków i strategii terapeutycznych. Opanowanie i pogłębienie umiejętności prowadzenia postępowania diagnostycznego w odniesieniu chorób stada oraz stosowania metod jego leczenia i profilaktyki.

Kompetencje społeczne - 9.3.

Zrozumienie potrzeby uczenia się przez całe życie i jednocześnie umiejętność inspiracji i organizacji procesu uczenia się innych osób. Nabycie umiejętności współdziałania w grupie. Rozstrzyganie dylematów związanych z zawodem. Umiejętność myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy. Pogłębienie umiejętności działania zgodnie z zasadami etyki ogólnej oraz deontologii weterynaryjnej. Nabycie umiejętności doradztwa społecznego w zakresie chorób przeżuwaczy oraz umiejętności dyskusji tych problemów w mediach.

LITERATURA PODSTAWOWA - 10

- 1) Dirksen G., Grunder H., Stober M, 2007, Choroby Wewnętrzne i Chirurgia Bydła, Galaktyka Sp.z o.o.
- 2) Divers T, Peak S., 2011, Choroby bydła mlecznego, Elsevier Urban & Partner
- 3) Filar J, 1994, Schorzenia przemiany węglowodanowo-tłuszczowej u przeżuwaczy, Wydawnictwo Akademii Rolniczej w Lublinie
- 4) Bednarski M, 2013, Choroby bydła – podstawy diagnostyki i terapii, Apra-Wetpress s.c. „Lecznica dużych zwierząt”
- 5) Baumgartner W, 2011, Diagnostyka kliniczna zwierząt, Elsevier Urban & Partner
- 6) Janowski H, Markiewicz K, Tarczyński S, Choroby bydła, 1983, PWRiL

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA - 11

- 1) Kuleta Z., 2005, Choroby cieląt, Wyd. UWM Olsztyn
- 2) Blowey R., Weaver A., 2008, Atlas chorób bydła, Elsevier Urban & Partner
- 3) Smith, Sherman, 2009, Goat Medicine, Wiley-Blackwell.

Przedmiot/moduł: 1
Choroby Przeżuwaczy

Obszar kształcenia: - weterynaria

Status przedmiotu: - fakultatywny

Kod ECTS: 124-12-5

Nazwa studiów podyplomowych/kursu:
Choroby Przeżuwaczy

Forma studiów: - niestacjonarne

Poziom studiów/forma kształcenia: - studia podyplomowe

Rok/semestr: - 5 semestrów

Rodzaje zajęć: - Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia terenowe

Liczba godzin w semestrze: 170

wykłady: 40

ćwiczenia: 10

praktyka kliniczna: 20

samodzielna praca: 100

Formy i metody dydaktyczne:

wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną

ćwiczenia: ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne ze zwierzętami
inne: praktyka kliniczna

Forma i warunki zaliczenia: - egzamin ustny

Liczba punktów ECTS: 31,2

Język wykładowy: polski

Wymagania wstępne: dyplom lekarza weterynarii, prawo wykonywania zawodu na terenie Rzeczypospolitej, dwuletni staż pracy w zawodzie

Nazwa jednostki organizacyjnej realizującej przedmiot: Katedra Chorób Wewnętrznych z Kliniką, Wydział Medycyny Weterynaryjnej, ul. Oczapowskiego 14, 895233487

Osoba odpowiedzialna za realizację przedmiotu:

Dr hab. Przemysław Sobiech, prof. UWM,
e-mail: psobiech@uwm.edu.pl

Uwagi dodatkowe:

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS - część B

AAA-BB-C-D

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY PRZEŻUWACZY

ECTS: 31,2

POSTGRADUATE STUDIUM OF RUMINANTS DISEASES

Na przyznaną liczbę punktów ECTS składają się (opis przykładowy):

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 200 x 1 h = 200 h
- udział w ćwiczeniach/zajęciach laboratoryjnych/ 50 x 1 h = 50 h
- praktyka kliniczna 100 x 1 h = 100 h

RAZEM: 350 h

2. Samodzielna praca słuchacza (przykładowe formy pracy studenta)

- samodzielna praca słuchacza (przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie do egzaminu)..... 500 x 1 h = 500 h

RAZEM: 850 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca słuchacza OGÓŁEM: 850 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego słuchacza,

liczba punktów ECTS = 850 h: min 25 h/ECTS – 30 h/ECTS = 34,0 ECTS – 28,33 ECTS

średnio: **31,2 ECTS** (31,16)

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – **12,8** punktów ECTS,

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy słuchacza – **18,4** punktów ECTS.

UNIWERSYTET WARMIŃSKO MAZURSKI W OLSZTYNIE

Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Sylabus przedmiotu/modułu - część A

124-12-5

ECTS: 38,0

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY PSÓW I KOTÓW

POSTGRADUATE STUDIES OF DOG AND CAT DISEASES

TREŚCI WYKŁADÓW - 5

Hodowla psów i kotów. Zasady żywienia zwierząt chorych i zdrowych. Choroby zakaźne. Choroby układu powłokowego, choroby układu oddechowego, choroby układu pokarmowego, krążenia i moczowego, choroby układu nerwowego i kostno-szkieletowego. Choroby metaboliczne, choroby układu rozrodczego, choroby pasożytnicze, zatrucia oraz organizacja, zarządzanie i prawo w ZLZ

TREŚCI ĆWICZEŃ - 6

Badania dodatkowe w diagnostyce chorób skóry, laboratoryjna diagnostyka chorób pasożytniczych, EKG i echokardiografia serca. operacyjne leczenie złamań, zabiegi chirurgiczne na tkankach miękkich. Wykonywanie cesarskiego cięcia, wykonanie i barwienie wymazów z pochwy, ustalanie fazy cyklu. Laboratoryjna diagnostyka chorób wewnętrznych i zakaźnych. Laboratoryjna diagnostyka chorób krwi.

CEL KSZTAŁCENIA - 7

Doskonalenie wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności na temat fizjologii i patologii psów i kotów.

OPIS EFEKTÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO OBSZAROWYCH I KIERUNKOWYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA – R2A_W01, R2A_W04, R2A_W05, R2A_U01, R2A_U05, R2A_K01, R2A_K04, R2A_K08, **EFEKTY KSZTAŁCENIA:**

Wiedza - 9.1.

Wiedza na temat przyczyn, rozpoznawania i zwalczania chorób psów i kotów. Słuchacze pogłębiają wiedzę na temat fizjologii i patogenyzy chorób psów i kotów. Zapoznają się szczegółowo z nowoczesnymi metodami diagnozowania i leczenia zaburzeń u psów i kotów. Pogłębiają wiedzę dotyczącą diagnozowania i leczenia chorób wewnętrznych i zakaźnych, zaburzeń w rozrodcie, wykonywania wybranych zabiegów operacyjnych i zagadnień związanych z administracją weterynaryjną.

Umiejętności - 9.2.

Rozpoznaje, leczy i zapobiega chorobom psów i kotów, prowadzi kontrolę stanu zdrowotnego, higienicznego i dobrostanu psów i kotów przyczyniając się do weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego. Posiada umiejętność logicznego i całościowego kojarzenia faktów związanych z wystąpieniem jednostki chorobowej i praktyczną możliwością zastosowania poznanej wiedzy w celu jej zwalczania. Nabycie i pogłębienie umiejętności różnych metod leczenia oraz stosowania nowoczesnych leków i strategii terapeutycznych. Umiejętność pobierania materiału do badań laboratoryjnych oraz interpretacja i ocena wyników badań laboratoryjnych i innych badań diagnostycznych.

Kompetencje społeczne - 9.3.

Zrozumienie potrzeby uczenia się przez całe życie i jednocześnie umiejętność inspiracji i organizacji procesu uczenia się innych osób. Nabycie umiejętności współdziałania w grupie. Rozstrzygnięcie dylematów związanych z zawodem. Dbanie o dobry wizerunek zawodu lekarza weterynarii w świadomości społeczeństwa. Umiejętność myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy. Pogłębienie umiejętności działania zgodnie z zasadami etyki ogólnej oraz deontologii weterynaryjnej. Nabycie umiejętności doradztwa społecznego w zakresie chorób psów i kotów oraz umiejętności dyskusji o tych problemach w mediach.

LITERATURA PODSTAWOWA - 10

1. Frymus T.: Choroby zakaźne kotów
2. Harvey R. G., McKeever P. J.: Choroby skóry psów i kotów
3. Horzinek M., Schmitz V., Lutz H.: Praktyka kliniczna: Koty
4. Jaggy A.: Atlas i podręcznik neurologii małych zwierząt
5. Janowski T., Zduńczyk S.: Rozród psów
6. Lechowski R., Lenarcik M.: Choroby przewodu pokarmowego kotów
7. Martin M., Corcoran B.: Choroby układu krążenia i oddechowego psów i kotów
8. Maurey Ch., Dufayet C.: Nefrologia i urologia psów i kotów
9. Nelson R. W., Couto C. G.: Choroby wewnętrzne małych zwierząt
10. Niemand H.G., Suter P. F.: Praktyka kliniczna: Psy

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA - 11

1. Gougha A., Thomas A.: Predyspozycje rasowe do chorób u psów i kotów
2. Nyland T. G., Matton J. S.: Diagnostyka ultrasonograficzna małych zwierząt
3. Wingfield W. E.: Intensywna terapia psów i kotów

Przedmiot/moduł: 1
Choroby Psów i Kotów

Obszar kształcenia: - weterynaria

Status przedmiotu: - fakultatywny

Kod ECTS: 124-12-5

Nazwa studiów podyplomowych/kursu:
Choroby Psów i Kotów

Forma studiów: - niestacjonarne

Poziom studiów/forma kształcenia: - studia
podyplomowe

semestr: - 6 semestrów

Rodzaje zajęć: - Wykłady, ćwiczenia
laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne

Liczba godzin w semestrze: 174

wykłady: 39

ćwiczenia: 8

praktyka kliniczna: 27

samodzielna praca: 100

Formy i metody dydaktyczne:

wykład problemowy, wykład z prezentacją
multimedialną

ćwiczenia: ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia

praktyczne ze zwierzętami

inne: praktyka kliniczna

Forma i warunki zaliczenia: - egzamin pisemny

Liczba punktów ECTS: 38,0

Język wykładowy: polski

Wymagania wstępne: dyplom lekarza
weterynarii, prawo wykonywania zawodu na
terenie Rzeczypospolitej, dwuletni staż pracy w
zawodzie

Nazwa jednostki organizacyjnej realizującej
przedmiot: Katedra Diagnostyki Klinicznej,
Wydział Medycyny Weterynaryjnej, ul.
Oczapowskiego 14, 895233746

Osoba odpowiedzialna za realizację przedmiotu:

Dr hab. Andrzej Rychlik, prof. UWM,
e-mail:rychlik@uwm.edu.pl

Uwagi dodatkowe:

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS - część B

124-12-5

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY PSÓW i KOTÓW

ECTS: 38,0

POSTGRADUATE STUDIUM OF DOG AND CAT DISEASES

Na przyznaną liczbę punktów ECTS składają się (opis przykładowy):

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 232 x 1 h = 232 h
- udział w ćwiczeniach/zajęciach laboratoryjnych/ 52 x 1 h = 52 h
- praktyka kliniczna 160 x 1 h = 160 h

RAZEM: 444 h

2. Samodzielna praca słuchacza (przykładowe formy pracy studenta)

- samodzielna praca słuchacza (przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie do egzaminu)..... 500 x 1 h = 600 h

RAZEM: 1044 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca słuchacza OGÓŁEM: 1044 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego słuchacza,

liczba punktów ECTS = 1044 h: min 25 h/ECTS – 30 h/ECTS = 41,16 ECTS – 34,80 ECTS

średnio: **38,0 ECTS** (37,98)

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – **21,8** punktów ECTS,

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy słuchacza – **16,2** punktów ECTS.

UNIwersytet WArmińsko MAZurSKI W OLSZTYNIE

Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Syllabus przedmiotu/modułu - część A

124-12-5

ECTS: 20,5

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY ZWIERZĄT FUTERKOWYCH

POSTGRADUATE STUDIES OF FUR ANIMAL DISEASES

TREŚCI WYKŁADÓW - 5

Postawy prawne, organizacja ferm gospodarskich zwierząt futerkowych w Polsce, dobrostan zwierząt. Funkcjonowanie układu pokarmowego, rozrodczego i skóry. Swoiste choroby zwierząt futerkowych tj. norek, lisów, norek, królików, nutrii i fretek. Choroby układu pokarmowego, nerwowego, rozrodczego, oddechowego, intoksykacje – etiopatogeneza, objawy kliniczne, zmiany anatomopatologiczne, diagnostyka, zwalczanie i profilaktyka. Objawy i leczenie niedoborów witamin i pierwiastków śladowych. Podstawy immunologii oraz zasady immunoprofilaktyki. Odpowiedzialność cywilna i zawodowa lekarza weterynarii. Akty prawne i administracyjne w zwalczaniu chorób zakaźnych oraz w nadzorze Organów Inspekcji Weterynaryjnej nad ubocznymi produktami pochodzenia zwierzęcego.

TREŚCI ĆWICZEŃ – 6

Nadzór lekarsko-weterynaryjny nad fermami zwierząt futerkowych. Indywidualny programy ochrony zdrowia zwierząt dla gospodarstwa np. zwalczania choroby aleuckiej norek oraz nowoczesna diagnostyka laboratoryjna. Postępowanie ze zwierzętami w pierwotnym ognisku choroby. Pobieranie i transport próbek do badań. Diagnostyka anatomopatologiczna. Lustracja stanu zdrowia, żywienia, dobrostanu oraz metod humanitarnego uboju. Okresowa kontrola Inspekcji Weterynaryjnej w gospodarstwie utrzymującym zwierzęta futerkowe. Badanie ultrasonograficzne w diagnozowaniu ciąży. Anestezja i analgezja oraz zabiegi chirurgiczne u fretek, królików. Leczenie małych zwierząt egzotycznych. Ochrona przed chorobami laboratoryjnych zwierząt futerkowych. Zoonozy zwierząt futerkowych. Wczesne diagnozowanie chorób noworodków i przyczyn eliminacji samic. Znaczenie gospodarcze współczesnej hodowli zwierząt futerkowych. Rola i zadania związku hodowców zwierząt futerkowych w świetle aktów prawnych.

CEL KSZTAŁCENIA - 7

Doskonalenie wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności w zakresie fizjologii i patologii chorób różnych gatunków zwierząt futerkowych.

OPIS EFEKTÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO OBSZAROWYCH I KIERUNKOWYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Symbolne efektów obszarowych R2A_W01, R2A_W04, R2A_W05, R2A_U01, R2A_U05, R2A_K01, R2A_K04, R2A_K08, Symbolne efektów kierunkowych – nie dotyczy

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Wiedza - 9.1.

Sluchacze pogłębią wiedzę z fizjologii i patologii chorób zwierząt futerkowych, funkcjonowania, żywienia, dobrostanu i ochrony zdrowia zwierząt fermowych oraz powstawania zaburzeń w funkcjonowaniu układu rozrodczego, pokarmowego, skóry oraz zasad ich diagnozowania i zapobiegania. Zapoznają się szczegółowo z nowoczesnymi metodami diagnostycznymi oraz możliwościami ich zastosowania w profilaktyce chorób u poszczególnych gatunków. Poznają także aktualne przepisy dla ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz podstawowe akty prawne i administracyjne w zwalczaniu chorób. Opracują indywidualny program ochrony zdrowia dla danego stada zwierząt futerkowych.

Umiejętności - 9.2.

Sluchacze nabydą umiejętności niezbędne we współczesnej diagnostyce. Opanują test immunoelektroforezy przeciwpłądowej oraz unowocześniony test immunoenzymatyczny ELISA, metody molekularne m.in. PCR stosowane w zwalczaniu choroby aleuckiej fermowych norek. Posiadą umiejętność diagnozowania ciąży z użyciem ultrasonografii. Nabydą i pogłębią umiejętności z analgezji i anestezjologii oraz technik operacyjnych. Nabydą umiejętności w diagnozowaniu przyczyn chorób noworodków i wczesnej eliminacji samic.

Kompetencje społeczne - 9.3.

Zrozumienie konieczności ustawicznego kształcenia i pogłębiania zawodowej wiedzy i umiejętności. Nabycie umiejętności współdziałania w grupie. Pogłębienie umiejętności działania zgodnie z zasadami etyki ogólnej oraz deontologii weterynaryjnej. Nabycie umiejętności doradztwa społecznego w zakresie prawnego funkcjonowania ferm zwierząt futerkowych, ochrony zdrowia zwierząt i ludzi oraz umiejętności dyskusji poruszającej te problemy w mediach.

LITERATURA PODSTAWOWA – 10

1. Gliński Z. Kostro K. (red) Podstawy hodowli lisów i norek Profilaktyka i zwalczanie chorób futerkowych. PWRiL 2002
2. Siemionek J.: Choroby mięsożernych zwierząt futerkowych oraz podstawy chowu. UWM Olsztyn 2001.
3. Kostro K., Gliński K. (red.) Choroby królików. Podstawy chowu. PWRiL Warszawa 2004.
4. Okerman L.: Choroby królików domowych. SIMA WLW Warszawa 1999.
5. Grudzień W. Choroby szynszyli. Verbum Rypin 2011.
7. Scientufur- International Fur Animal Scientific Association
8. Hodowca zwierząt futerkowych. Kwartalnik PZHIPZF

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA 11

1. Kuźniewicz J., Filistowicz A.: Chów i hodowla zwierząt futerkowych. AR Wrocław 1999.
2. Grudzień W. Chów szynszyli. Krok po kroku. Verbum Rypin 2013
3. Barabasz B.: Szynszyle -hodowla i użytkowanie. PWRiL Warszawa 2001.
4. Barabasz B., Bieniek J.: Króliki. Towarowa produkcja mięsna. PWRiL 2007.

Kod ECTS: AAAB-CD-E_F AAA – Kod dziedziny w systemie ECTS, BB – numer kierunku, C – 1 studia pierwszego stopnia (inżynierskie lub licencjackie); 2 - studia drugiego stopnia; 3- studia jednolite magisterskie; 4 - studia trzeciego stopnia, 5- studia podyplomowe, D – numer specjalności, E – grupa przedmiotów, F – kolejny numer przedmiotu w podzbiorze.

Przedmiot/moduł: 1

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY ZWIERZĄT FUTERKOWYCH

Obszar kształcenia: - weterynaria

Status przedmiotu: - fakultatywny

Kod ECTS: 124-12-5

Nazwa studiów podyplomowych/kursu:
Choroby Zwierząt Futerkowych

Forma studiów: - niestacjonarne

Poziom studiów/forma kształcenia: - studia podyplomowe

Rok/semestr: 4 semestrów

Rodzaje zajęć: - Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia terenowe

Liczba godzin w semestrze: 140

wykłady: 32

ćwiczenia: 33

samodzielna praca: 75

Formy i metody dydaktyczne:

wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną

ćwiczenia: ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne ze zwierzętami

inne: lustracja ferm zwierząt futerkowych

Forma i warunki zaliczenia: - egzamin ustny

Liczba punktów ECTS: 20,5

Język wykładowy: polski

Wymagania wstępne: dyplom lekarza weterynarii, prawo wykonywania zawodu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, dwuletni staż pracy w zawodzie

Nazwa jednostki organizacyjnej realizującej przedmiot:

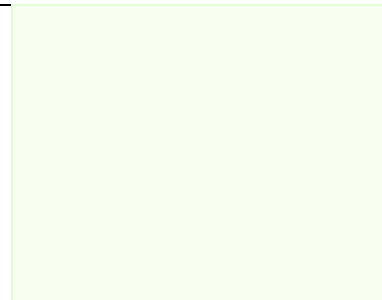
Katedra Epizootologii, Wydział Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, ul. Oczapowskiego 14, 10-719 Olsztyn
Tel.: 89 5233574

Osoba odpowiedzialna za realizację przedmiotu:

Dr hab. Jan Siemionek, prof. UWM
E - mail : jan.siemionek@uwm.edu.pl
Specjalizacja : futerka2012@gmail.com

Uwagi dodatkowe:

5. Barabasz B.: Jenoty. Chów i hodowla. PWN Warszawa 2007.
6. Jarosz S.: Hodowla zwierząt futerkowych. PWN Warszawa 1993.
7. Lisiecki S., Sławon J.: Hodowla norek. PWRiL 1980
8. Knorr F., Wenzel D. Choroby królików. PWRiL Warszawa 1988.
9. [Queensberry K.E](#), [Carpenter J.W.\(ed.\)](#) Ferrets, Rabbits, and Rodents: Clinical Medicine and Surgery. Elsevier 2011
10. Fox J.G., Ma R.P.: Biology and Diseases of the Ferret. Ed. John Willey and Sons 2014.
11. <http://usfoxshipperscouncil.org/category/fox-farming>
12. <http://www.fur.ca/>
13. <http://www.furcommission.com/>
14. <http://www.sagafurs.com/pl/>
15. <http://www.kopenhagenfur.com/>
16. <http://www.nafa.ca/pl/>

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS - część B

AAA-BB-C-D

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY ZWIERZĄT FUTERKOWYCH

ECTS: 20,5

POSTGRADUATE STUDIUM OF FUR ANIMAL DISEASES

Na przyznaną liczbę punktów ECTS składają się (opis przykładowy):

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 127 x 1 h = 127 h
- udział w ćwiczeniach/zajęciach laboratoryjnych/ 133 x 1 h = 133 h

RAZEM: 260 h

2. Samodzielna praca słuchacza (przykładowe formy pracy studenta)

- samodzielna praca słuchacza (przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie do egzaminu)..... 300 x 1 h = 300 h

RAZEM: 300 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca słuchacza **OGÓŁEM: 560 h**

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego słuchacza,

liczba punktów ECTS = 560 h: min 25 h/ECTS – 30 h/ECTS = 22,4 ECTS – 18,66 ECTS

średnio: **20,5 ECTS** (20,53)

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – **9,5** punktów ECTS,

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy słuchacza – **11,0** punktów ECTS.

UNIwersytet WArmińsko MAZurSKI W OLSZTYNIE

Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Syllabus przedmiotu/modułu - część A

124-12-5

ECTS: 20,5

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY ZWIERZĄT FUTERKOWYCH

POSTGRADUATE STUDIES OF FUR ANIMAL DISEASES

TREŚCI WYKŁADÓW - 5

Postawy prawne, organizacja ferm gospodarskich zwierząt futerkowych w Polsce, dobrostan zwierząt. Funkcjonowanie układu pokarmowego, rozrodczego i skóry. Swoiste choroby zwierząt futerkowych tj. norek, lisów, norek, królików, nutrii i fretek. Choroby układu pokarmowego, nerwowego, rozrodczego, oddechowego, intoksykacje – etiopatogeneza, objawy kliniczne, zmiany anatomopatologiczne, diagnostyka, zwalczanie i profilaktyka. Objawy i leczenie niedoborów witamin i pierwiastków śladowych. Podstawy immunologii oraz zasady immunoprofilaktyki. Odpowiedzialność cywilna i zawodowa lekarza weterynarii. Akty prawne i administracyjne w zwalczaniu chorób zakaźnych oraz w nadzorze Organów Inspekcji Weterynaryjnej nad ubocznymi produktami pochodzenia zwierzęcego.

TREŚCI ĆWICZEŃ – 6

Nadzór lekarsko-weterynaryjny nad fermami zwierząt futerkowych. Indywidualny programy ochrony zdrowia zwierząt dla gospodarstwa np. zwalczania choroby aleuckiej norek oraz nowoczesna diagnostyka laboratoryjna. Postępowanie ze zwierzętami w pierwotnym ognisku choroby. Pobieranie i transport próbek do badań. Diagnostyka anatomopatologiczna. Lustracja stanu zdrowia, żywienia, dobrostanu oraz metod humanitarnego uboju. Okresowa kontrola Inspekcji Weterynaryjnej w gospodarstwie utrzymującym zwierzęta futerkowe. Badanie ultrasonograficzne w diagnozowaniu ciąży. Anestezja i analgezja oraz zabiegi chirurgiczne u fretek, królików. Leczenie małych zwierząt egzotycznych. Ochrona przed chorobami laboratoryjnych zwierząt futerkowych. Zoonozy zwierząt futerkowych. Wczesne diagnozowanie chorób noworodków i przyczyn eliminacji samic. Znaczenie gospodarcze współczesnej hodowli zwierząt futerkowych. Rola i zadania związku hodowców zwierząt futerkowych w świetle aktów prawnych.

CEL KSZTAŁCENIA - 7

Doskonalenie wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności w zakresie fizjologii i patologii chorób różnych gatunków zwierząt futerkowych.

OPIS EFEKTÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO OBSZAROWYCH I KIERUNKOWYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Symboli efektów obszarowych R2A_W01, R2A_W04, R2A_W05, R2A_U01, R2A_U05, R2A_K01, R2A_K04, R2A_K08, **Symboli efektów kierunkowych** – nie dotyczy

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Wiedza - 9.1.

Sluchacze pogłębią wiedzę z fizjologii i patologii chorób zwierząt futerkowych, funkcjonowania, żywienia, dobrostanu i ochrony zdrowia zwierząt fermowych oraz powstawania zaburzeń w funkcjonowaniu układu rozrodczego, pokarmowego, skóry oraz zasad ich diagnozowania i zapobiegania. Zapoznają się szczegółowo z nowoczesnymi metodami diagnostycznymi oraz możliwościami ich zastosowania w profilaktyce chorób u poszczególnych gatunków. Poznają także aktualne przepisy dla ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz podstawowe akty prawne i administracyjne w zwalczaniu chorób. Opracują indywidualny program ochrony zdrowia dla danego stada zwierząt futerkowych.

Umiejętności - 9.2.

Sluchacze nabydą umiejętności niezbędne we współczesnej diagnostyce. Opanują test immunoelektroforezy przeciwpłądowej oraz unowocześniony test immunoenzymatyczny ELISA, metody molekularne m.in. PCR stosowane w zwalczaniu choroby aleuckiej fermowych norek. Posiadą umiejętność diagnozowania ciąży z użyciem ultrasonografii. Nabydą i pogłębią umiejętności z analgezji i anestezjologii oraz technik operacyjnych. Nabydą umiejętności w diagnozowaniu przyczyn chorób noworodków i wczesnej eliminacji samic.

Kompetencje społeczne - 9.3.

Zrozumienie konieczności ustawicznego kształcenia i pogłębiania zawodowej wiedzy i umiejętności. Nabycie umiejętności współdziałania w grupie. Pogłębienie umiejętności działania zgodnie z zasadami etyki ogólnej oraz deontologii weterynaryjnej. Nabycie umiejętności doradztwa społecznego w zakresie prawnego funkcjonowania ferm zwierząt futerkowych, ochrony zdrowia zwierząt i ludzi oraz umiejętności dyskusji poruszającej te problemy w mediach.

LITERATURA PODSTAWOWA – 10

1. Gliński Z. Kostro K. (red) Podstawy hodowli lisów i norek Profilaktyka i zwalczanie chorób futerkowych. PWRiL 2002
2. Siemionek J.: Choroby mięsożernych zwierząt futerkowych oraz podstawy chowu. UWM Olsztyn 2001.
3. Kostro K., Gliński K. (red.) Choroby królików. Podstawy chowu. PWRiL Warszawa 2004.
4. Okerman L.: Choroby królików domowych. SIMA WLW Warszawa 1999.
5. Grudzień W. Choroby szynszyli. Verbum Ryppin 2011.
7. Scientufur- International Fur Animal Scientific Association
8. Hodowca zwierząt futerkowych. Kwartalnik PZHIPZF

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA 11

1. Kuźniewicz J., Filistowicz A.: Chów i hodowla zwierząt futerkowych. AR Wrocław 1999.
2. Grudzień W. Chów szynszyli. Krok po kroku. Verbum Ryppin 2013
3. Barabasz B.: Szynszyle -hodowla i użytkowanie. PWRiL Warszawa 2001.
4. Barabasz B., Bieniek J.: Króliki. Towarowa produkcja mięsna. PWRiL 2007.

Kod ECTS: AAAB-CD-E_F AAA – Kod dziedziny w systemie ECTS, BB – numer kierunku, C – 1 studia pierwszego stopnia (inżynierskie lub licencjackie); 2 - studia drugiego stopnia; 3- studia jednolite magisterskie; 4 - studia trzeciego stopnia, 5- studia podyplomowe, D – numer specjalności, E – grupa przedmiotów, F – kolejny numer przedmiotu w podzbiorze.

Przedmiot/moduł: 1

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY ZWIERZĄT FUTERKOWYCH

Obszar kształcenia: - weterynaria

Status przedmiotu: - fakultatywny

Kod ECTS: 124-12-5

Nazwa studiów podyplomowych/kursu:
Choroby Zwierząt Futerkowych

Forma studiów: - niestacjonarne

Poziom studiów/forma kształcenia: - studia podyplomowe

Rok/semestr: 4 semestrów

Rodzaje zajęć: - Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia terenowe

Liczba godzin w semestrze: 140

wykłady: 32

ćwiczenia: 33

samodzielna praca: 75

Formy i metody dydaktyczne:

wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną

ćwiczenia: ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne ze zwierzętami

inne: lustracja ferm zwierząt futerkowych

Forma i warunki zaliczenia: - egzamin ustny

Liczba punktów ECTS: 20,5

Język wykładowy: polski

Wymagania wstępne: dyplom lekarza weterynarii, prawo wykonywania zawodu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, dwuletni staż pracy w zawodzie

Nazwa jednostki organizacyjnej realizującej przedmiot:

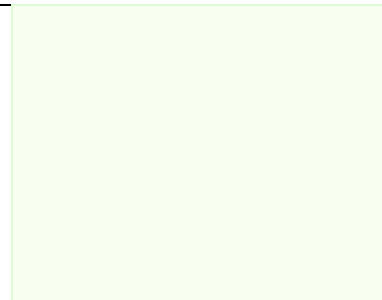
Katedra Epizootologii, Wydział Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, ul. Oczapowskiego 14, 10-719 Olsztyn
Tel.: 89 5233574

Osoba odpowiedzialna za realizację przedmiotu:

Dr hab. Jan Siemionek, prof. UWM
E - mail : jan.siemionek@uwm.edu.pl
Specjalizacja : futerka2012@gmail.com

Uwagi dodatkowe:

5. Barabasz B.: Jenoty. Chów i hodowla. PWN Warszawa 2007.
6. Jarosz S.: Hodowla zwierząt futerkowych. PWN Warszawa 1993.
7. Lisiecki S., Sławon J.: Hodowla norek. PWRiL 1980
8. Knorr F., Wenzel D. Choroby królików. PWRiL Warszawa 1988.
9. [Queensberry K.E](#), [Carpenter J.W.\(ed.\)](#) Ferrets, Rabbits, and Rodents: Clinical Medicine and Surgery. Elsevier 2011
10. Fox J.G., Ma R.P.: Biology and Diseases of the Ferret. Ed. John Willey and Sons 2014.
11. <http://usfoxshipperscouncil.org/category/fox-farming>
12. <http://www.fur.ca/>
13. <http://www.furcommission.com/>
14. <http://www.sagafurs.com/pl/>
15. <http://www.kopenhagenfur.com/>
16. <http://www.nafa.ca/pl/>

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS - część B

AAA-BB-C-D

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE CHOROBY ZWIERZAT FUTERKOWYCH

ECTS: 20,5

POSTGRADUATE STUDIUM OF FUR ANIMAL DISEASES

Na przyznaną liczbę punktów ECTS składają się (opis przykładowy):

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 127 x 1 h = 127 h
- udział w ćwiczeniach/zajęciach laboratoryjnych/ 133 x 1 h = 133 h

RAZEM: 260 h

2. Samodzielna praca słuchacza (przykładowe formy pracy studenta)

- samodzielna praca słuchacza (przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie do egzaminu)..... 300 x 1 h = 300 h

RAZEM: 300 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca słuchacza **OGÓŁEM: 560 h**

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego słuchacza,

liczba punktów ECTS = 560 h: min 25 h/ECTS – 30 h/ECTS = 22,4 ECTS – 18,66 ECTS

średnio: **20,5 ECTS** (20,53)

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – **9,5** punktów ECTS,

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy słuchacza – **11,0** punktów ECTS.

UNIWERSYTET WARMIŃSKO MAZURSKI W OLSZTYNIE

WYDZIAŁ Medycyny Weterynaryjnej

Sylabus przedmiotu/modułu - część A

Szkolenie Specjalistyczne Higieny Zwierząt Rzeźnych i Żywności Zwierzęcego pochodzenia

124-12-5

POSTRADUATE STUDIUM OF HYGIEN OF SLAUGHTER ANIMALS AND FOOD OF ANIMAL ORIGIN

ECTS: 24,6

TREŚCI WYKŁADÓW

1. Źródła prawa żywnościowego. Ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności i ogólne procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności.
2. Etap produkcji pierwotnej. Higieniczno-sanitarne wymagania w hodowli zwierząt rzeźnych i bydła mlecznego oraz ryb. Zdrowie zwierząt, bezpieczeństwo pasz i żywienia zwierząt oraz ochrona środowiska.
3. Dobrostan zwierząt w chowie i hodowli z uwzględnieniem transportu zwierząt rzeźnych.
4. Wymagania sanitarno-techniczne dla rzeźni i zakładów produkujących i przechowujących żywność zwierzęcego pochodzenia oraz innych zakładów przemysłu spożywczego. Rejestracja i zatwierdzanie zakładów.
5. Urzędowa kontrola w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Zasady badania zwierząt rzeźnych i mięsa.
6. Podstawy technologii żywności zwierzęcego pochodzenia. Przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.
7. Kontroli urzędowa żywności w produkcji i obrocie. Metodologia i procedury sprawdzania zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt.
8. Analiza zagrożeń i analiza ryzyka w łańcuchu żywnościowym.
9. Zanieczyszczenia w żywności i substancje niepożądane w paszach.
10. Choroby odzwierzęce powodujące zatrucia i zakażenia pokarmowe, przenoszone drogą pokarmową. Weterynaryjne produkty lecznicze i ich pozostałości w żywności. Analiza ryzyka w urzędowej kontroli żywności i ochronie zdrowia publicznego.
11. Badania laboratoryjne surowców i produktów żywnościowych w łańcuchu żywnościowym w ramach urzędowej kontroli i systemu kontroli wewnętrznej. Normy i normalizacja w badaniach urzędowych.
12. Zasady monitoringu żywności i pasz oraz jego znaczenie w systemie zapewnienia bezpieczeństwa w łańcuchu żywnościowym. System RASFF i identyfikowalność w łańcuchu żywnościowym.
13. Systemy zarządzania bezpieczeństwem i jakością żywności /ISO EN, HACCP i inne/ oraz ich zastosowanie w urzędowej kontroli. Technika audytowania. Metody weryfikacji i doskonalenia systemu.
14. Znakowanie żywności, w tym oznakowanie datą minimalnej trwałości lub terminem przydatności do spożycia. Materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z żywnością. Dodatki do żywności.
15. Zasady postępowania administracyjnego w powiązaniu z procesem wydawania decyzji administracyjnych w odniesieniu do warunków i żywności nie spełniających określonych wymagań. Odpowiedzialność za szkodę, przepisy karne i kary pieniężne.
16. Systemy informatyczne i inne elektroniczne systemy dokumentowania oraz sprawozdawczości (np. CELAB)

TREŚCI ĆWICZEŃ

Zajęcia studyjne w zakładach/jednostkach:

- graniczny punkt kontroli weterynaryjnej
- zakład uboju i przetwórstwa (m. czerwone)
- zakład uboju drobiu i przetwórstwa mięsa drobiowego
- zakład przetwórstwa ryb lub skup/przetwórstwo dziczyzny
- zakład mleczarski lub produkcja powiązana.

ZAŁOŻENIA I CELE PRZEDMIOTU JAKO EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Wiedza

Lekarz weterynarii kończący Szkolenie Specjalizacyjne z zakresu Higieny Zwierząt Rzeźnych i Żywności Zwierzęcego Pochodzenia posiada aktualną wiedzę dotyczącą uregulowań i wymagań prawnych dotyczących produkcji i obrotu żywnością pochodzenia zwierzęcego. Posiada wiedzę praktyczną z zakresu nadzoru weterynaryjnego i zadań Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie ochrony zdrowia publicznego..

Umiejętności

Lekarz weterynarii kończący Szkolenie jest w pełni przygotowany do wykonywania wszystkich czynności urzędowego lekarza weterynarii.

Kompetencje/Postawy

Lekarz Weterynarii kończący Szkolenie Specjalizacyjne z zakresu Higieny Zwierząt Rzeźnych i Żywności Zwierzęcego Pochodzenia może pełnić funkcję urzędowego lekarza weterynarii, zna potrzeby współpracy pomiędzy Inspekcjami Państwowymi, potrafi wykorzystać wiedzę praktyczną i teoretyczną w pracy Urzędowego Lekarza Weterynarii. Ukończenie Szkolenia uprawnia do przystąpienia do egzaminu państwowego przed Krajową Komisją do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii i uzyskania tytułu Specjalisty w zakresie Higieny Zwierząt Rzeźnych i Żywności Zwierzęcego Pochodzenia.

Przedmiot/moduł: 1

Szkolenie Specjalistyczne Higieny Zwierząt Rzeźnych i Żywności Zwierzęcego pochodzenia
Obszar kształcenia: - weterynaria
Status przedmiotu: - fakultatywny
Grupa przedmiotów: - F
Kod ECTS: 124-12-5
Kierunek studiów: - Weterynaria
Profil kształcenia: - praktyczny
Forma studiów: niestacjonarne
Poziom studiów/forma kształcenia: studia poddyplomowe
Rok/semestr: 4 semestry

Rodzaje zajęć: - wykłady i ćwiczenia

Liczba godzin w semestrze: 169

wykłady: 80

ćwiczenia: 10

staż w zakładach produkcyjnych: 4
samodzielna praca: 75

Formy i metody dydaktyczne:

wykłady: wykłady problemowe, wykłady z prezentacją multimedialną
ćwiczenia: audytorne, studyjne
inne: seminaria

Forma i warunki zaliczenia: - zaliczenie pisemne, egzamin

Liczba punktów ECTS: 24,6

Język wykładowy: - polski

Wymagania wstępne: - dyplom ukończenia studiów na kierunku Weterynaria, prawo wykonywania zawodu Lekarza Weterynarii

Nazwa jednostki organizacyjnej realizującej przedmiot: - Katedra Weterynaryjnej Ochrony Zdrowia Publicznego

Osoba odpowiedzialna za realizację przedmiotu:

Prof. dr hab. Joanna Sztejn
Agnieszka Wiszniewska-Łaszczych
e-mail: sztejn@uwm.edu.pl
aga@uwm.edu.pl

Uwagi dodatkowe: -

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS - część B

AAA-BB-C-D

Szkolenie Specjalistyczne Higieny Zwierząt Rzeźnych i Żywności
Zwierzęcego pochodzenia

ECTS: 24,6

**POSTRADUATE STUDIUM OF HYGIEN OF SLAUGHTER
ANIMALS AND FOOD OF ANIMAL ORIGIN**

Na przyznaną liczbę punktów ECTS składają się (opis przykładowy):

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 320 x 1 h = 320 h
- udział w ćwiczeniach/zajęciach studyjnych/ 40 x 1 h = 40 h
- praktyka kliniczna 16 x 1 h = 16 h

RAZEM: 376 h

2. Samodzielna praca słuchacza (przykładowe formy pracy studenta)

- samodzielna praca słuchacza (przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie do egzaminu)..... 300 x 1 h = 300 h

RAZEM: 300 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca słuchacza OGÓŁEM: 676 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego słuchacza,

liczba punktów ECTS = 576 h: min 25 h/ECTS – 30 h/ECTS = 27,04ECTS – 22,25 ECTS

średnio: **24,6 ECTS** (24,58)

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – **13,67** punktów ECTS,

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy słuchacza – **10,9** punktów ECTS.

UNIWERSYTET WARMIŃSKO MAZURSKI W OLSZTYNIE

Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Sylabus przedmiotu/modułu - część A

124-12-5

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE PREWENCJA WETERYNARYJNA I HIGIENA PASZ

ECTS: 25,7

POSTGRADUATE STUDIES OF VETERINARY PREVENTION ANH FEED HYGIENE

TREŚCI WYKŁADÓW - 5

Rys historyczny, cele i zadania. Higiena zwierząt (powietrze, woda, hałas i budynki inwentarskie), gleby. Dobrostan. Aktywność lekarska w produkcji zwierzęcej. Przyczyny niepowodzeń w produkcji różnych gatunków zwierząt. Ekonomiczne aspekty monitorowania chorób. Epidemiologia z elementami statystyki. Fazy postępowania prewencyjnego. Sposoby i rodzaje zadań profilaktycznych i ich efektywność ekonomiczna. Żywnienie jako permanentne leczenie. Podstawy pobierania i trawienia pasz. Substancje niepożądane. Bezpieczeństwo żywnościowe. Organizacja urzędowej kontroli. Pasje zwierząt towarzyszących (produkcja i obrót). Gospodarka odpadami pochodzenia zwierzęcego. Etiologia „paszowa” BSE. Systemy szybkiego ostrzegania i plany gotowości. Pasje a środowisko. Woda to też pasza. Zarządzanie ryzykiem substancji niepożądanych w produkcji pierwotnej i podczas obrotu. Ryzyko transmisji zanieczyszczeń z paszy do żywności.

TREŚCI ĆWICZEŃ - 6

Zdrowie stada. Wymogi higieniczne w chowie zwierząt produkcyjnych. Szczegółowe programy profilaktyczne dla poszczególnych gatunków zwierząt. Nauczanie umiejętności szeroko pojętej analizy, stanu zdrowotnego zwierząt, umiejętność wyciągania wniosków i opracowywanie programów strategicznych. Komputerowe wspomaganie Inspekcji Weterynaryjnej. Komputerowe systemy identyfikacji i rejestracji zwierząt - programów hodowlanych - systemów kontroli, jakości. Programy prewencyjne dla przeżuwaczy, stad trzody chlewnej i drobiu. Programy higieniczne dla koniowatych i zwierząt towarzyszących. Strategia kontroli stanu zdrowotnego stad zwierząt – Kwarantanny. Likwidacja padliny. Dezynsekcja, dezynfekcja i deratyzacja. Formy zarządzania fermą. Odpady fermowe a środowisko. Charakterystyka oczyszczalni i wód osadowych. Prawodawstwo; obrót środkami żywienia zwierząt; szkodniki magazynowe i dezynfekcje; zatwierdzanie zakładów produkcji pasz i dodatków paszowych; nadzór weterynaryjny; labeling pasz i znaczenie wody; produkcja pasz; białko zwierzęce; pasze lecznicze.

CEL KSZTAŁCENIA - 7

Doskonalenie wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności w zakresie prewencji weterynaryjnej i higieny pasz różnych gatunków zwierząt.

OPIS EFEKTÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO OBSZAROWYCH I KIERUNKOWYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Symbole efektów obszarowych

W3A_WK05+, W3A_WK07+, W3A_WPZ01+, W3A_WPZ04+, W3A_WPZ05+, W3A_WPZ06+, W3A_UO05+, W3A_UO07+, W3A_UO09+, W3A_UP01+, W3A_UP02+, W3A_UP06+, W3A_UP14+, W3A_UP15+, W3A_UP18+, W3A_UP19+, W3A_K01+, W3A_K02+, W3A_K06+, W3A_K09+, W3A_K11+

W3A_WHZ04+, W3A_WK07+, W3A_WK08+, W3A_WK09+, W3A_WP10+, W3A_WP12+, W3A_WP13+, W3A_WP14+, W3A_WPZ04+, W3A_WPZ05+, W3A_WPZ06+, W3A_UO04+, W3A_UO07+, W3A_UO09+, W3A_UO11+, W3A_UP01+, W3A_UP05+, W3A_UP06+, W3A_UP10+, W3A_UP17+, W3A_UP19+, W3A_K01+, W3A_K02+, W3A_K05+, W3A_K06+, W3A_K09+, W3A_K10+, W3A_K13+

Symbole efektów kierunkowych – nie dotyczy

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Wiedza - 9.1.

Przyswojenie sposobów postępowania, nie dopuszczających do powstawania zjawisk i sytuacji uważanych za niepożądane w chowie i hodowli zwierząt. Absolwenci pozyskują wiedzę na temat jakości handlowej i jakości zdrowotnej produktów produkcji pierwotnej pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, materiałów paszowych i dodatków paszowych stosowanych do produkcji pasz i żywienia zwierząt.

Umiejętności - 9.2.

Uzyskanie produktu finalnego o najwyższej jakości zdrowotnej w sposób humanitarny, w zgodzie z wszelkimi zasadami etyki lekarskiej i zasobów intelektualnych lekarzy weterynarii. Pozyskują umiejętność wykorzystywania punktów krytycznych podczas produkcji pasz do nadzoru zakładów produkcyjnych, kontroli warunków przechowywania materiałów paszowych, dodatków paszowych i pasz oraz ich obrotu

Kompetencje społeczne - 9.3.

Uzyskanie produktu finalnego w produkcji zwierzęcej o najwyższej jakości zdrowotnej w sposób humanitarny, w zgodzie z wszelkimi zasadami etyki lekarskiej i zasobów intelektualnych lekarzy weterynarii. Absolwenci mogą pracować we wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwach zajmujących się produkcją materiałów i dodatków paszowych oraz pasz, w laboratoriach zajmujących się oceną jakości handlowej i jakości zdrowotnej materiałów i dodatków paszowych pochodzenia roślinnego i zwierzęcego począwszy od produkcji pierwotnej, oraz w Inspekcji Weterynaryjnej różnych szczebli jako inspektorzy ds. pasz i utylizacji.

LITERATURA PODSTAWOWA - 10

Wykładowcy realizujący tok studiów, "Materiały autorskie".

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA - 11

Prawodawstwo krajowe i unijne, "Ustawy, rozporządzenia i dyrektywy"

Przedmiot/moduł: 1

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE PREWENCJA WETERYNARYJNA I HIGIENA PASZ

Obszar kształcenia: - weterynaria

Status przedmiotu: - fakultatywny

Kod ECTS: 124-12-5

Nazwa studiów podyplomowych/kursu:
Prewencja Weterynaryjna i Higiena Pasz

Forma studiów: - niestacjonarne

Peziom studiów/forma kształcenia: - studia podyplomowe

Rok/semestr: 4 semestry

Rodzaje zajęć: - Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia terenowe

Liczba godzin w semestrze: 175

wykłady: 25

ćwiczenia: 50

samodzielna praca: 100

Formy i metody dydaktyczne:

wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną

ćwiczenia: ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne ze zwierzętami

Forma i warunki zaliczenia: - egzamin ustny

Liczba punktów ECTS: 25,7

Język wykładowy: polski

Wymagania wstępne: dyplom lekarza

weterynarii, prawo wykonywania zawodu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, dwuletni staż pracy w zawodzie

Nazwa jednostki organizacyjnej realizującej przedmiot:

Katedra Prewencji Weterynaryjnej i Higieny Pasz,
Wydział Medycyny Weterynaryjnej w Olsztynie,
ul. Oczapowskiego 13,
10-719 Olsztyn
Tel.: 89 5233773

Osoba odpowiedzialna za realizację przedmiotu:

Prof. dr hab. Maciej Gajęcki,
E - mail: gajeci@uwm.edu.pl

Uwagi dodatkowe:

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS - część B

124-12-5 SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE PREWENCJI WETERYNARYJNEJ I HIGIENY PASZ

ECTS: 25,7 POSTGRADUATE STUDIUM OF VETERINARY PREVENTION AND FEED HYGIENE

Na przyznaną liczbę punktów ECTS składają się (opis przykładowy):

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 100 x 1 h = 100 h
- udział w ćwiczeniach/zajęciach laboratoryjnych/ 200 x 1 h = 200 h

RAZEM: 300 h

2. Samodzielna praca słuchacza (przykładowe formy pracy studenta)

- samodzielna praca słuchacza (przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie do egzaminu)..... 400 x 1 h = 400 h

RAZEM: 400 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca słuchacza OGÓŁEM: 700 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego słuchacza,

liczba punktów ECTS = 700 h: min 25 h/ECTS – 30 h/ECTS = 28 ECTS – 23,33 ECTS

średnio: **25,7 ECTS**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – **10,91** punktów ECTS,
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy słuchacza – **14,76** punktów ECTS.

UNIwersytet WArmińsko MAZurski w OLSZTYNIE

Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Sylabus przedmiotu/modułu - część A

124-12-5

ECTS: 31,5

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE ROZRÓD ZWIERZĄT

POSTGRADUATE STUDIES OF ANIMAL REPRODUCTION

TREŚCI WYKŁADÓW - 5

Anatomia kliniczna i fizjologia żeńskiego i męskiego układu rozrodczego bydła, koni, świń, owiec, kóz, psów i kotów. Choroby jajników i macicy. Położnictwo, neonatologia i opieka nad noworodkiem. Okres poporodowy i wskaźniki płodności. Choroby gruczołu mlekowego. Hormonalne i niehormonalne metody leczenia. Biotechnika i biotechnologia rozrodo zwierząt. Andrologia i tok produkcji nasienia. Zakaźne przyczyny niepłodności u zwierząt. Podstawy prawne i przepisy weterynaryjne w rozrodzie zwierząt.

TREŚCI ĆWICZEŃ - 6

Specyfika budowy narządów rozrodczych zwierząt różnych gatunków. Badanie palpacyjne i ultrasonograficzne jajników i macicy. Badanie biopsyjne i cytologiczne macicy. Oznaczenia hormonalne i ich zastosowanie. Diagnostowanie i kontrola ciąży. Metody udzielania pomocy porodowej. Diagnostowanie i leczenie niepłodności u zwierząt indywidualnych oraz w stadach. Zasady profilaktyki.

CEL KSZTAŁCENIA - 7

Doskonalenie wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności w zakresie fizjologii i patologii rozrodo różnych gatunków zwierząt.

OPIS EFEKTÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO OBSZAROWYCH I KIERUNKOWYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Symbole efektów obszarowych R2A_W01, R2A_W04, R2A_W05, R2A_U01, R2A_U05, R2A_K01, R2A_K04, R2A_K08,

Symbole efektów kierunkowych – nie dotyczy

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Wiedza - 9.1.

Sluchacze pogłębiają wiedzę na temat fizjologii i patologii rozrodo zwierząt, powstawania zaburzeń rozrodo, zasad ich diagnozowania i leczenia. Zapoznają się szczegółowo z nowoczesnymi metodami diagnozowania i leczenia oraz możliwościami ich stosowania u poszczególnych gatunków. Poznają także aktualne metody biotechniki rozrodo i ich zastosowanie. Pogłębiają wiedzę dotyczącą prowadzenia rozrodo w stadach oraz przepisów weterynaryjnych regulujących pracę lekarza weterynarii w rozrodzie zwierząt.

Umiejętności - 9.2.

Sluchacze posiadają umiejętność nowoczesnej diagnostyki klinicznej zaburzeń układu rozrodczego z użyciem ultrasonografii i endoskopii. Znają metody badań laboratoryjnych – hormonalnych i cytologicznych. Posiadają umiejętność operacyjnych technik leczenia oraz stosowania nowoczesnych leków i strategii terapeutycznych. Potrafią prowadzić postępowanie diagnostyczne w odniesieniu do niepłodności stadnej oraz stosować metody ich leczenia i profilaktyki.

Kompetencje społeczne - 9.3.

Zrozumienie konieczności ustawicznego kształcenia i pogłębiania zawodowej wiedzy i umiejętności. Nabywanie umiejętności współdziałania w grupie. Pogłębianie umiejętności działania zgodnie z zasadami etyki ogólnej oraz deontologii weterynaryjnej. Nabywanie umiejętności doradztwa społecznego w zakresie rozrodo zwierząt oraz umiejętności dyskusji tych problemów w mediach.

LITERATURA PODSTAWOWA - 10

1. Zaburzenia rozrodo psów i kotów, S. Zduńczyk, T. Janowski, Wyd. IV, Wyd. UW-M Olsztyn, 2010.
2. Rozród psów, A. Dubiel (red.), Wyd. AR Wrocław, 2000.
3. Biologia rozrodo zwierząt. Biologiczne uwarunkowania wartości rozrodczej samca. J. Strzeżek (red.), Wyd. UW-M Olsztyn 2007
4. Biologia rozrodo zwierząt. Fizjologiczna regulacja rozrodo samicy, T. Krzymowski (red.), Wyd. UW-M Olsztyn, 2007.
5. Położnictwo weterynaryjne, W. Baier, F. Schaetz, PWRiL, Warszawa, 1976.
6. Leksykon Rozrodo Zwierząt, K. Roslanowski, Wyd. AR Poznań, 1996.
7. Choroby cieląt, Z. Kuleta, Wyd. UW-M Olsztyn, 2005.
9. Kierowany rozród koni, S. Wierzbowski, K. Kosiniak-Kamysz, Wyd. Drukrol s.c., Kraków, 1998.
10. Andrologia, S. Wierzbowski, Wyd. Drukrol s.c., Kraków, 1999.
11. Rozród zwierząt gospodarskich, J. Monkiewicz, Wyd. UP Wrocław, 1995.
12. Diagnostyka ultrasonograficzna małych zwierząt, T. Nyland, J. Matron, Wyd. Galaktyka, Łódź, 2007.
14. Veterinary Reproduction and Obstetrics, D. Noakes, T. Parkinson, G. England, 9th Edition, Saunders Ltd, 2009.
15. Herd Health, O. M. Radostis, Saunders Ltd, 2001.
17. Veterinärmedizinische Andrologie, W. Busch, A. Holzmann, Schattauer GmbH, 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA - 11

1. Biotechnologia rozrodo zwierząt udomowionych, A. Bielański, M. Tischner, Wyd. Drukrol s.c., Kraków, 1997.
2. Ochrona zdrowia świń, Z. Pejsak, PWRiL, Poznań, 2007.
3. Choroby bydła, H. Janowski, K. Markiewicz, S. Tarczyński, PWRiL, Warszawa, 1983.

Przedmiot/moduł: 1

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE ROZRÓD ZWIERZĄT

Obszar kształcenia: - weterynaria

Status przedmiotu: - fakultatywny

Kod ECTS: 124-12-5

Nazwa studiów podyplomowych/kursu:
Rozród Zwierząt

Forma studiów: - niestacjonarne

Poziom studiów/forma kształcenia: - studia podyplomowe

Rok/semestr: 5 semestrów

Rodzaje zajęć: - Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia terenowe

Liczba godzin w semestrze: 172

wykłady: 32

ćwiczenia: 10

praktyka kliniczna: 30

samodzielna praca: 100

Formy i metody dydaktyczne:

wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną

ćwiczenia: ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne ze zwierzętami

inne: praktyka kliniczna

Forma i warunki zaliczenia: - egzamin ustny

Liczba punktów ECTS: 31,5

Język wykładowy: polski

Wymagania wstępne: dyplom lekarza weterynarii, prawo wykonywania zawodu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, dwuletni staż pracy w zawodzie

Nazwa jednostki organizacyjnej realizującej przedmiot:
Katedra Rozrodo Zwierząt z Kliniką,
Wydział Medycyny Weterynaryjnej w Olsztynie,
ul. Oczapowskiego 14,
10-719 Olsztyn
Tel.: 89 5233497

Osoba odpowiedzialna za realizację przedmiotu:

Prof. dr hab. Tomasz Janowski,

E - mail: jantom@uwm.edu.pl

Specjalizacja.rozrod.zwierzat@gmail.com

Uwagi dodatkowe:

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS - część B

124-12-5

SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE ROZRÓD ZWIERZĄT

ECTS: 31,5

POSTGRADUATE STUDIUM OF ANIMAL REPRODUCTION

Na przyznaną liczbę punktów ECTS składają się (opis przykładowy):

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 160 x 1 h = 160 h
- udział w ćwiczeniach/zajęciach laboratoryjnych/ 50 x 1 h = 50 h
- praktyka kliniczna 150 x 1 h = 150 h

RAZEM: 360 h

2. Samodzielna praca słuchacza (przykładowe formy pracy studenta)

- samodzielna praca słuchacza (przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie do egzaminu)..... 500 x 1 h = 500 h

RAZEM: 500 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca słuchacza OGÓŁEM: 860 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego słuchacza,

liczba punktów ECTS = 860 h: min 25 h/ECTS – 30 h/ECTS = 34,4 ECTS – 28,67 ECTS

średnio: **31,5 ECTS** (31,54)

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – **13,2** punktów ECTS,

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy słuchacza – **18,3** punktów ECTS.

UNIwersytet WArmińsko MAZurSKI W OLSZTYNIE

Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Syllabus przedmiotu/modułu - część A

124-12-5

ECTS: 22,0

**SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE UŻYTKOWANIE I PATOLOGIA ZWIERZĄT
LABORATORYJNYCH**

POSTGRADUATE STUDIES OF LABORATORY ANIMAL MEDICINE

TREŚCI WYKŁADÓW - 5

Zagadnienia prawne specjalizacji i wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Prawna ochrona zwierząt laboratoryjnych w hodowli i eksperymencie. Zwierzę jako model w badaniach naukowych, etyczne aspekty użycia zwierząt laboratoryjnych, modele argumentacji. Dobrostan zwierząt laboratoryjnych, warunki zoohigieniczne, metody hodowli, modele doświadczeń. Anatomia i fizjologia zwierząt laboratoryjnych. Choroby immunologiczne, niedoborowe, zakaźne, nowotworowe, prewencja i leczenie. Wybrane zagadnienia z chirurgii i anestezjologii zwierząt laboratoryjnych oraz patologii klinicznej. Taksonomia, immunologia oraz choroby płazów, gadów i ryb.

TREŚCI ĆWICZEŃ - 6

Projektowanie i obsługa zwierzętarni, zasady szkolenia pracowników technicznych i pomocniczych. Diagnostyka laboratoryjna zakażeń wirusowych, bakteryjnych i pasożytniczych. Monitoring stanu zdrowia zwierząt laboratoryjnych. Dawkowanie i sposoby podawania produktów leczniczych. Znieczulenia do zabiegów. Popularnie stosowane techniki chirurgiczne. Komisje Etyczne – zadania i dokumentacja. Gospodarka odpadami weterynaryjnymi.

CEL KSZTAŁCENIA - 7

Doskonalenie wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności w zakresie użytkowania i patologii zwierząt laboratoryjnych.

OPIS EFEKTÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO OBSZAROWYCH I KIERUNKOWYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Symbole efektów obszarowych R2A_W01, R2A_W04, R2A_W05, R2A_U01, R2A_U05, R2A_K01, R2A_K04, R2A_K08,

Symbole efektów kierunkowych – nie dotyczy

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Wiedza - 9.1.

Sluchacze pogłębiają wiedzę na temat anatomii, fizjologii oraz patologii zwierząt laboratoryjnych, w tym płazów, gadów i ryb. Zapoznają się szczegółowo z nowoczesnymi metodami diagnozowania i leczenia wybranych chorób. Zdobyczą wiedzę z zakresu chirurgii i anestezjologii. Pozną warunki chowu i hodowli zwierząt laboratoryjnych w różnych modelach doświadczalnych, zapewniające ich dobrostan. Pogłębiają wiedzę z zakresu przepisów prawnych regulujących przeprowadzanie doświadczeń na zwierzętach.

Umiejętności - 9.2.

Sluchacze nabydą umiejętność projektowania i obsługi zwierzętarni z zapewnieniem dobrostanu zwierząt laboratoryjnych oraz wysokiej jakości badań biomedycznych. Będą stosować nowoczesne techniki diagnostyki laboratoryjnej oraz terapii zakażeń wirusowych, bakteryjnych i pasożytniczych. Posiądą zdolność przeprowadzania popularnie wykorzystywanych technik operacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem prewencji i zniesienia bólu zwierząt. Nabydą umiejętność opracowania lub wyboru odpowiedniego modelu doświadczenia. Zdobędą umiejętność prowadzenia niezbędnej dokumentacji (m.in. hodowlanej, lekarsko-weterynaryjnej, badawczej).

Kompetencje społeczne - 9.3.

Zrozumienie konieczności ustawicznego kształcenia i pogłębiania zawodowej wiedzy i umiejętności. Nabycie umiejętności współdziałania w grupie. Pogłębienie umiejętności działania zgodnie z zasadami etyki ogólnej oraz deontologii weterynaryjnej. Sluchacze nabydą świadomość propagowania wiedzy z zakresu prawnej ochrony zwierząt laboratoryjnych. Pogłębiają umiejętność argumentowania konieczności przeprowadzania doświadczeń na zwierzętach oraz poszukiwania alternatywnych badań biomedycznych.

LITERATURA PODSTAWOWA - 10

1. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 o ochronie zwierząt (Dz.U. 1997, nr 111, poz. 724, z późniejszymi zmianami).
2. Ustawa z dnia 21 stycznia 2005 o doświadczeniach na zwierzętach (Dz.U. 2005, nr 33, poz. 289, z późniejszymi zmianami).
3. Rozporządzenie Ministra Nauki i Informatyzacji w sprawie kwalifikacji osób nadzorujących doświadczenie na zwierzętach, przeprowadzających doświadczenie i uczestniczących w doświadczeniu oraz wzoru zezwolenia indywidualnego dla osób przeprowadzających doświadczenia (Dz.U. 2005, nr 153, poz. 1273, z późniejszymi zmianami).
4. Uchwała nr 3/2008/VII Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii w sprawie Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii.
5. Zwierzęta laboratoryjne – patologia i użytkowanie. Pod red. naukową J. Szarka, M. Szwedzi, E. Strzyżewskiej. Wydawnictwo UWM, Olsztyn, 2013.
6. Popesko P., Rajtová V., Jindřich H. Atlas anatomii małych zwierząt laboratoryjnych, PWRiL Sp. z o.o., Warszawa, 2010.
7. Banister K., Baumans V., Bernoth E.M., Bromage N., Bunyan J., Erhard W., Flecknell P., Gregory N., Hackbarth H., Morton D., Warwick C., 1996. Recommendation for euthanasia of experimental animal: Part 1. Laboratory Animals, 30: 293-316.
8. Banister K., Baumans V., Bernoth E.M., Bromage N., Bunyan J., Erhard W., Flecknell P., Gregory N., Hackbarth H., Morton D., Warwick C., 1996. Recommendation for euthanasia of experimental animal: Part 2.

Przedmiot/moduł: 1
**SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE
UŻYTKOWANIE I PATOLOGIA ZWIERZĄT
LABORATORYJNYCH**

Obszar kształcenia: - weterynaria

Status przedmiotu: - fakultatywny

Kod ECTS:

Nazwa studiów podyplomowych/kursu:
Użytkowanie i patologia zwierząt
laboratoryjnych

Forma studiów: - niestacjonarne

Poziom studiów/forma kształcenia: - studia
podyplomowe

Rok/semestr: 4 semestry

Rodzaje zajęć: - Wykłady, ćwiczenia
laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia
terenowe, seminaria

Liczba godzin w semestrze: 61/63

wykłady: 33/34

seminaria: 16/17

ćwiczenia: 12

Formy i metody dydaktyczne:

wykład problemowy, wykład z prezentacją
multimedialną

ćwiczenia: ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia

praktyczne ze zwierzętami

inne: praktyka kliniczna

Forma i warunki zaliczenia: - egzamin pisemny

Liczba punktów ECTS: 22,0

Język wykładowy: polski

Wymagania wstępne: dyplom lekarza

weterynarii, prawo wykonywania zawodu na
terenie Rzeczypospolitej Polskiej, dwuletni staż
pracy w zawodzie

Nazwa jednostki organizacyjnej realizującej
przedmiot:
Katedra Patofizjologii, Weterynarii Sądowej
i Administracji,
Wydział Medycyny Weterynaryjnej w Olsztynie,
ul. Oczapowskiego 13,
10-719 Olsztyn
Tel.: 89 5233252

Osoba odpowiedzialna za realizację przedmiotu:

Prof. dr hab. Józef Szarek,
E - mail: szarek@uwm.edu.pl

- Laboratory Animals, 31: 1-32.
9. Festing M.F., 1994. Reduction of Animals use: experimental design and quality of experiments. Laboratory Animals, 28: 212-221.
10. Nevalainen T., Donats I., Forslid A., Howard B.E., Klusa V., Kaserman H.P., Melloni E., Nebendahl K., Staffleu F.R., Vergara P., Verstegen J., 2000. FELASA guidelines education and training of persons carrying out animal experiments (Category B). Laboratory Animals, 34: 229-235.
11. Nevalainen T., Berge E., Gallix P., Jilge B., Melloni E., Thomann P., Waynforth B., van Zutphen, 1999. FELASA guidelines education of specialists in laboratory animal science (Category D). Laboratory Animals, 33: 1-5.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA - 11

1. Felsmann M.Z., Szarek J., Felsmann M., Strzyżewska E., 2014. Protection of animals used in experiments in Polish law – history, present day and perspective: a review. Veterinarni Medicina, 59(3): 117-123.
2. Felsmann M.Z., Szarek J., Szarek-Bęska A.B., Babińska I., 2015. Doświadczenia na zwierzętach w świetle prawa a rola lekarza weterynarii. Medycyna Weterynaryjna, 71(1): 13-17.
3. Kania B.F., 2002. Fizjologia i patologia bólu. Medycyna Weterynaryjna, 58 (3): 175-180.
4. Kodeks Dobrej Praktyki Weterynaryjnej. Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna, Warszawa, 2004.
5. Kowalski A., 2000. Zjawisko dominacji i jego filozoficzne implikacje u zwierząt. Medycyna Weterynaryjna, 56 (9): 543-546.
6. Lapras M., 1994. Zwierzę jako model w poznawaniu zjawisk biologicznych. Życie Weterynaryjne, 9: 325-329.
7. Minta M.B., Włodarczyk B., Biernacki B., Żmudzki J., 1988. Możliwości ograniczania liczby zwierząt w badaniach toksykologicznych. Medycyna Weterynaryjna, 54 (10): 663- 666.
8. Węgrzynowicz R., 2002. Komisje do spraw doświadczeń na zwierzętach w świetle prawa i norm etycznych. Życie Weterynaryjne, 77 (1): 10-11.
9. Woszczyński M., Czarnowska A., 2000. Zwierzęta laboratoryjne SPF – niezbędne badania w modelach biomedycznych. Medycyna Weterynaryjna, 56 (4): 222-225.

Uwagi dodatkowe:

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS - część B

AAA-BB-C-D SZKOLENIE SPECJALIZACYJNE UŻYTKOWANIE I PATOLOGIA ZWIERZĄT LABORATORYJNYCH
ECTS: 22,0 POSTGRADUATE STUDIES OF LABORATORY ANIMAL MEDICINE

Na przyznaną liczbę punktów ECTS składają się (opis przykładowy):

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:	
– udział w wykładach	134 x 1 h = 134 h
– udział w ćwiczeniach/zajęciach laboratoryjnych/seminariach.....	115 x 1 h = 115 h

	RAZEM: 249 h
2. Samodzielna praca słuchacza (przykładowe formy pracy studenta)	
– samodzielna praca słuchacza (przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie do egzaminu).....	350 x 1 h = 350 h

	RAZEM: 599 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca słuchacza	OGÓŁEM: 599 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego słuchacza,
 liczba punktów ECTS = 599 h: min 25 h/ECTS – 30 h/ECTS = 19,96 ECTS –23,96 ECTS

średnio: **22,0 ECTS** (21,63)

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – **9,1** punktów ECTS,
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy słuchacza – **12,9** punktów ECTS.